

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velj. za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: Chelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

No. 15. — Stev. 15.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-1242

NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 19, 1937—TOREK, 19. JANUARJA 1937

Volume XLV.—Letnik XLV.

STAVKARJI NE ZAPUSTE AVTOMOBILSKIH TOVARN

URADNIKI DRUŽBE IN STAVKARJI SE MEDSEBOJNO DOLŽE, DA SO PREKRŠILI DOLOČBE PREMIRJA

Premirje v avtomobilski stavki je bilo dramatično končano. — Stavkarji so se oborožili z opekami in palicami. — Policia se je postavila blizu tovarn. — Avtomobilška družba se ni držala pogojev.

FLINT, Mich., 18. januarja. — Premirje, ki je bilo sklenjeno za dva tedna med General Motors Corporation in United Automobile Workers of America vprisko governerja Franka Murphyja, je bilo nenačoma in dramatično končano.

Predsednik unije avtomobilskih delavcev Homer Martin je na zborovanju 800 unijskih delavcev naznani, da avtomobilška družba ni držala pogojev premirja in da bodo stavkarji ostali v tovarnah toliko časa, dokler ne bo poravnana ves spor.

Avtomobilška družba pa je iz Detroita sporočila, da ne bo poslala svojih zastopnikov na konferenco, ki je bila določena za danes, dokler bodo stavkarji v tovarnah. Vsled tega je položaj isti kot v četrtek, predno je bilo sklenjeno premirje, samo da je še bolj napet in nevaren, ker vsaka stranka dolži drugo, da je kršila pogoje premirja.

Governer Murphy je glede tega rekel:

Konferenca je bila v četrtek popolnoma prijetljivo končana. Pogajanja moramo še enkrat postaviti na isto podlogo. Iz teh težav moramo najti izhod."

Manjkal je še samo 30 minut, ko so hoteli stavkarji zapuščati tovarno Fisher Body št. 1, nakar bi pričeli odhajati tudi iz tovarne št. 2, ko je podpredsednik unije avtomobilskih delavcev Wyndham Mortimer prihitel v tovarno št. 1, kjer so stavkarji imeli svoje poslovilno koso.

"Ne gremo iz tovarne" je zaklical. "Bili smo prevarani. Nikdo ne sme zapustiti tovarne."

To je bilo ob eni popoldne.

Martin je navedel tri vzroke, zakaj stavkarji ne smejo zapustiti tovarn, in sicer:

1. Delavci pri Cadillac tovarni v Detroitu so prišli na glavni urad unije in povedali, da so ravnokrat prejeli brzjavko od avtomobilске družbe, ki jim naroča, da naj pridejo prihodnji dan na delo.

2. Komaj 15 minut zatem, ko so delavci zapustili Guide Lamp tovarno v Anderson, Ind., ko jo je obkolilo 150 policistov, so podrli štore piketov in naznani, da piketiranje tovarne ne bo več dovoljeno.

3. Podpredsednik General Motors William S. Knudsen je uredil vse, da se prične pogajati z odborom Flint Alliance, ki je bil vstanovljen proti stavkarjem in kateremu na čelu stoji bivši župan George Boysen.

To je bilo za stavkarje preveč in so izjavili, da avtomobilška družba ni držala pogojev in da je delavce prevarila.

Stavkarji, ki so bili pripravljeni, da zapuste dve tovarni Fisher Body, so na tovarnih avtomobilih priredili pred tovarnama velike demonstracije ter nato prekinili premirje, za katero se je governer Murphy trudil 17 ur v noči od četrtega na petek.

DETROIT, Mich., 18. januarja. — Gov. Murphy, ki je nameraval v nedeljo zvečer odpotovati v Washington na inauguracijo predsednika Rooseveltta, je premenil svoj načrt. Sklenil je, da ostane v Detroitu en dan ali dva in počaka, kako se bo razvil stavkarski položaj.

William S. Knudsen, katerega dolži unija avtomobilskih delavcev, da se je hotel pogajati s Flint Alliance, je rekel: "Se nikdar v svojem življenju nisem govoril z Mr. Boysenom."

Klinika v Vseučiliškem mestu razstreljena

NOBENEGA SLEDU ZA ODVAJALCEM

Poglavitna sled so samo odtisi prstov. — Odvajalec ni bil izvezban v svojem poslu.

TACOMA, Wash., 18. jan. — Navzlie mrzlični preiskavi in pri vsej uporabi kriminalne znanosti izgleda, kot da se sled za odvajalcem in morilcem 10 let starega Charlesa Mattsona oblaže. Odtisi prstov, ki so bili najdeni na dečkovem truplu, na najdenem avtomobilu in na raznih predmetih, katerih se je posluževal odvajalec, se ne nahajajo v zbirki odtisov zločincev vsed česar so oblasti imenja, da je bil odvajalec še novince v tem poslu.

Detectivi največ isčejo zločincev okoli Everetta, severno od Seattle, kjer je bilo dečko v tem poslu.

Oblasti so morale izpustiti 26 let starega Arthurja Madseua, na katerega je padel težak sum, ker odtisi njegovih prstov niso slični odtisom, ki so bili najdeni na pismu, ki ga je odvajalec pisal dečkovemu očetu dr. Mattsonu in v katerem je zahteval \$28,000 odkupnine.

Okoli Everettja preiskujejo detektivi vse prazne in zapuščene hiše in votline. Po raznih krajih tudi nabirajo modro i lovico, ki je bila najdena pod nohti malega Mattsona.

PREDSEDNIKOVO ZDRAVJE

WASHINGTON, D. C., 18. januarja. — Ross T. McIntire, Rooseveltov zdravnik, je izjavil danes: — Mr. Roosevelt sem natančno preiskal in moral reči, da je njegovo zdravje izobrazno. Istotako čvrst in vendar je kot je bil leta 1933, ko je nastopil svoj prvi termin. Edino lasje so mu nekoliko bolj osivelj.

VOLITVE NA BOLGARSKEM

SOFIJA, Bolgarsko, 16. jan. Bolgarski kralj Boris je povodal danes bolgarskim ženam: — Če nimate otrok, nimate volne pravice. Voliti smejo le matere in moški, ki pa morajo prej dokazati, da nimajo revolucionarnih idej.

NEMŠKI ČASOPISI — MANJSI

BERLIN, Nemčija, 16. jan. — Nemčija štedi na vseh koncih in krajih. Včeraj je bila izdana odredba, naj časopisi zmanjšajo število strani. Hitlerjevo glasilo "Der Angriff" je imelo danes namesto običajnih šestnajstih le dvanaest strani.

EDVARD BO IMEL LEPO POKOJNINO

Vlada je določila za bivšega kralja \$125,000 pokojnine. — Dovoliti jo mora še poslanska zbornica.

LONDON, Anglija, 18. jan. — V torem bo poslanski zbornici predložena vladna predloga, s katero bo vladna kriza za stalno rešena: Vladna predloga hoče bivšemu kralju Edwardu, sedanjemu vojvodi v Windsor, dovoliti letno pokojnino 25,000 funtov šterlingov (\$125,000).

Kot vladar je kralj Edward dobival na leto 410,000 funtov šterlingov (2,050,000). Civilna lista sedanjega kralja Jurija VI. bo najbrže nekaj višja, ker je družinski oče, kar kralj Edward ni bil.

Toda mnogo važnejša vladna predloga, o kateri bo morala poslanska zbornica razpravljati, je posojilo za orožje 200 milijonov funtov šterlingov ali \$1,000,000,000.

Feldmaršal Milne je razburil pred enim tednom celo deželo z izjavo, da pričakuje v petih letih evropsko vojno. Anglija se že sedaj mrzlično oborožuje na suhem, na morju in v zraku.

Za civilno prebivalstvo bo izdatih 30 milijonov mask protiplinom.

V SMRT ZARADI LJUBEZNI

LOS ANGELES, Cz., 18. januarja. — E. W. Haughey, star 18 let, se je bal, da se ljuhezen 17 let stare Dorothy Marshall do njega oblaže. Pisal je pismo, v katerem ji je rekel, da bo njegovo sliko videva v časopisih. Na pismo ni prepel odgovora. Nato ji je pisal še eno pismo, v katerem jo je prosil, da se sestane z njim na dobročenem mestu. Haughey se je nato takoj odpeljal na označeni prostor in se je ustrelil z lovsko puško. Ko kmalu nato pride tja tudi dekle, je se videla, kako je policija odnesla njegovo truplo. Dekle pravi, da so ji njeni starši odsvetovali, da bi vzela ljubezen preresno.

NEVARNOST POPLAV NA ZAPADU

CHICAGO, Ill., 18. jan. — Severozapadu zaradi neprestanega deževja pretijo povodnji. Po prostranih pokrajinalah nepruhomu dežuje in vode naravnega. Struge rek Ohio, St. Francis, White, Kaskaska in Wabash so napolnjene skoro do vrha. Svoj višek bodo dosegli v torem ali sredo.

Advertise in "Glas Naroda"

RUSIJA HOČE POMAGATI ŠPANSKI VLADI

Ko bi Rusija odrekla španskim republikanecem pomoci, bi s amom pomagala fašistom. — Velika nevarnost za Čehoslovaško.

MOSKVA, Rusija, 18. jan. — Sovjetski komisar za vnanje zadeve Maksim Litvinov je v petek angleškemu poslaniku viscountu Chilstonu vročil spomenico, v kateri pravi, da bi prepoved pošiljati prostovoljcev na Špansko samo škodovali španskim republikanecem, fašistom pa bi pomagala.

Dalje pravi Litvinov, da Rusija ni pošiljala prostovoljcev na Špansko in da jih tudi ne namerava pošiljati. Litvinov pravi, da španske državljanke vojne ni mogoče končati s tem, kako posamezne države prenehajo pošiljati prostovoljcev, temveč morajo vse države, ki so podpisale neutralno pogodbo, gledati skupno na to, da od nikoder ne prihajajo prostovoljci na Špansko.

Rusija nikakor ne mara radijalno poseči v špansko državljansko vojno, toda gleda z velikim skrboj na Nemčijo in Italijo, ki brez vsake ovire pošiljajo pomoč generalu Francu. Sovjetska vlada želi, da bi bila državljanka vojna čimprej končana, ker se boji, da se bo fašizem, zlasti, če zmaga general Franco, razširil po drugih deželah.

Uradna Rusija se že dolgo boji, da bo postala Čehoslovaška prihodnja Španска. List "Pravda" in "Izvestja" poročata o živalnem delovanju nemškega "Gestapo" na Čehoslovaškem. Ta nemška tajna policija pripravlja na Čehoslovaškem fašistično vstajo pod vodstvom Konrada Henlein. Rusija ne misli, da bi hotela Nemčijo v bližini bodočnosti pričeti kako vojno, toda neednost med evropskimi državami bo izrabila in bo skušala tudi brez vojne dobiti nadoblast nad osrednjim Evropo.

Po maenju sovjетov se bo Nemčija hotela polasti Čehoslovaške. Če bo napadena, se bo obrnila za pomoč na Francijo, ki bo zopet prosila Anglijo, da ji pomaga. Sodeč po dosežanjih angleški politiki bo pa Anglija svojo pomoč Franciji odklonila. In Francija, katero bo fašizem pretil s treh strani, bo tudi Čehoslovaški odklonila svojo pomoč.

Rusija je samo po pogodbah zavezana pomagati Čehoslovaški, ako ji pride tudi Francija na pomoč, vsled česar bo Čehoslovaška prepričena sama sebi in Nemčija bo gospodari na osrednji Evropi.

REPUBLIKANI SO POD KLINIKO RAZSTRELILI TRI VELIKE MINE

MADRID, Španska, 18. januarja. — Republikani so pod klinikom v Madridu, kjer so bili fašisti utrjeni nad dva meseca, razstrelili tri mine, nato pa so z bajonetni in ročnimi bombami vrdli v razdejano poslopje. Mine so bile razstreljene ob 7. zjutraj. Razstrelba je porušila glavne stopnice, operacijsko sobo in gledališko dvorano, kjer so imeli fašisti močne postojanke strojnici in od koder so več tednov streljali na republikance.

SAMOMOR ZARADI LEVIATHANA

Clifford Carson Clark bo šel v sredo zopet na morje, ki ga je tako zelo ljubil v svojem življenju, toda šel bo v krsti.

Ko je veliki parnik Leviathan, ponos ameriške trgovske mornarice, vozil preko Atlantika, je bil Clark prvi inžinir na parniku in je bil ponosen na svojo službo. Odkar je leta 1921 pričel Leviathan voziti pod ameriško zastavo, je bil Clark pri njegovih strojih in so mu smilili inžinirji pri strojih na majhnih parnikih, ki so vozili državljanščino, ki so poslani na Abesinijo.

BRUSELJ, Belgija, 18. jan. — Kot pravi belgijski list "National Belge", je katalonska vlad podpisala pogodbo za sedem milijonov frankov orodja, med katерim je tudi 1000 strojnic.

Strojnice so bile že izdelane in so bile pripravljene, da bi bile poslane v Abesinijo.

SALAMANCA, Španska, 18. januarja. — Zatrjuje svoje prijateljstvo do Anglike in Francije, je general Francisco Franco rekel, da prihaja vsa agitacija proti njegovemu generalu iz Združenih držav.

V svojem zagotovilu časniški poročevalci je rekel Franco, da Nemci ne bodo zasedli Maroko in da ne bo noben tuji državi odstopil niti pedi Španke zemlje.

"Ako je vojna postala mednarodnega značaja, ni naša krivida," je rekel general Franco.

BOJI MED MEHEŠKIMI KMETI

MEXICO, Mehika, 15. jan. — List "Universal Puebla" poroča, da je bilo v boju med lastniki zemlje in najemniki ubitih 5 oseb. Vlada je poslala na kraj vojaštvo, da zopet načravi red.

INFLUENCA NA JAPONSKEM

TOKIO, Japonska, 17. jan. — V Tokio je v preteklem temenu za influencu umrlo 350 ljudi. Zdravnik pravijo, da je poleg Japonskih bolnih mnogi ljudi. Vzrok bolezni je nenavadno gorko vreme, ki vlada po celi Japonski.

volasko Orsolo Buvoli. Mušlioni mu bo priredil veliko svatbo v največjem tukajšnjem hotelu.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FREDERIC BAUTES:

DOCOVOR

Ura je odbila sedem. Megla je postajala z večerom gostejša. Mlad, zagorel mož srednje postave je prihajal naglih koračov iz ulice du Dauphin in se zaletel v drugega mladega moža visoke postave in svetih las, ki se je bil ustavil na vogalu trga Dafford, da bi si prižgal cigareto. Prvi je odskočil in se opravičil. Medlo brleča luč ju je nejasno obisjala.

— Halo Massole, — to si?

— Verlique... glej ga no!

Stisnila sta si roke z navdušenjem starega prijateljstva. Študirala sta skupaj v Parizu in po odhodu iz liceja sta se razšla. Koliko presenečenje, ko sta se tako nepričakovano srečala v podeželskem mestecu.

— Kaj pa počenjaš tu? — je vprašal Verlique.

— Jaz! No, arhitekt sem, toda v Parizu mi ni šlo tako, kakor sem si želel. Zato sem vstopil tu v službo pri arhitektu Dorloyu. Potreboval je spretnega marljivega izkušenega arhitekta z modernim okusom. Prispel sem predvčerajšnjim. A ti?

— Jaz sem dovršil pravne študije. Mudilo se mi ni posebno. Zdaj sem že leto dni kot konceptijent pri notarju Houbigny na Velikem trgu. Proučujem tukajšnje razmere. Morda prevzamem pozneje notarsko pisarno, če bo kazalo. Poznam dobro tvojega Dorloya moj šef je njegov notar...

— Glej no, glej, torej je zanesla usoda oba v isto mestece. Imenito. Se bova vsaj često videla.

— Da, zelo pogosto se bova videla, tu itak ne gre drugače. Sploh se pa čudim, da te še nimeni sreča.

— Od zadnjih sošolcev sem ostal v stikih samo s Hersaurom in Grindojsem... se spominjaš Grindojš?

— Da, zelo dobro in gotovo se spominjaš...

Sla sta počasi mimo tihih domov pustega trga in obujala spomine na kolegij. Kar se je Verlique ustavil.

— Ostaniva tu v senci zidu, — je dejal. — Ni treba, da bi nju videli. Srečna misel mi je šinila v glavo prijatelj. Iz najinega srečanja izbjegava dobrček.

— Kako to? — se je začudil Massol.

— Razumeti me moraš: Nihče ni videl, kako sva se noč srečala, nihče ne ve, da se poznavata, da sva stara in dobra prijatelj. Zaupam ti popolnoma in tudi ti mi lahko zaupaš, saj sam veš.

— Glede tebe sem brez skr-

bi, dragi moj Verlique, saj naju vede prijateljstvo že izza mladih let.

— Dobro, čuj torej, izrabiva to prijateljstvo. Prijateljstvo je moč. Dva moža, ki se podpirata med seboj, zmoreta mnogo. Zamisl se v položaj: bodočnost naju obeh je tu in odvisna je večinoma od tukajšnjih ljudi. So izgledi, da se uveljavita v tem mestu, kamor je naju zanesla usoda.

— Me razumeš

— Niti najmanj!

— In vendar. Morava se medsebojno podpirati. Zato nihče ne sme vedeti, da se poznavata. Če bi ljudje vedeli, da sva dobra prijatelja, bi ne verjeli hvali, ki jo lahko širiva drug o drugem. Razven tega bi pa ne govorili nič slabega o nama, če bi mogel drugi to slišati. Če bodo pa mislili da se ne poznavata, si bova lahko mnogo koristila. Govorila bova drugemu čisto resnico v obraz. Obveščala se bova o tem, kaj govorje ljudje o nama, kaj se skriva pod njihovo prijaznostjo in postrežljivosti. Svarila bova drug drugačega: Ta ali oni govorijo slabo o tebi... Človek nikoli ne ve, kako sodijo ljudje o njem. Po dogovoru, ki ti ga predlagam, bova imela to prednost, da bova zvedela vse, kar bodo govorili ljudje o nama. To bo zelo važno za najine uspehe, izogibala se bova nepremišljenim korakom, vedno in povsod bora lahko previdna. Vedela bova, na koga se lahko zaneseva, kdo so najini prijatelji in kdo sovražniki.

— No, morda imam res prav, — je pritrdiril Massol, ki v začetku ni bil nič kaj navdušen za ta njegov predlog. — To res ni napačna misel. Toda že bi ljudje zvedeli, da sva študirala skupaj gimnazijo...

— Kako naj bi to zvedeli? Še nikoli nisem imel prilike govoriti o gimnaziji. Ravnaj se po meni. No torej, velja, Radoveden sem, kaj mislijo ljudje o meni; tu sem že letos doli, tebe, novodošlega, bo pa tudi zanimalo kakšen vtip si napravil na nje. Zdaj se ločiva in ne bova se srečala, dokler nujne ne privede skupaj naključje, kar se bo gotovo zgodilo čez nekaj dni. In ko si bova predstavljeni, ne bova pokazala nobenih simpatij. Razumi me: vlijednost, prijaznost, in nič drugega. Ne bova se stajala. Tako si ohraniva prste roke.

— Toda to je neprijetno — je vprašal Massol. — Priče v mestu, kjer nikogar ne poznas. (Nadaljevanje na 4. strani.)

— Si kaj slišal o meni? — je vprašal Verlique poln radovnosti.

Massol je nekam okleval.

— Zvezče ne, nič posebnega. Pač pa drugi dan pri obedu. Obedujem pri Dorlojevih, veš!

— No, ali so govorili o meni? Ali misli Dorloy, da hočem kupiti Houbignyevi pisarno?

— Oh, niti besedice ni reklo, — je pritrdiril Massol, ki v začetku ni bil nič kaj navdušen za ta njegov predlog. — To res ni napačna misel. Toda že bi ljudje zvedeli, da sva študirala skupaj gimnazijo...

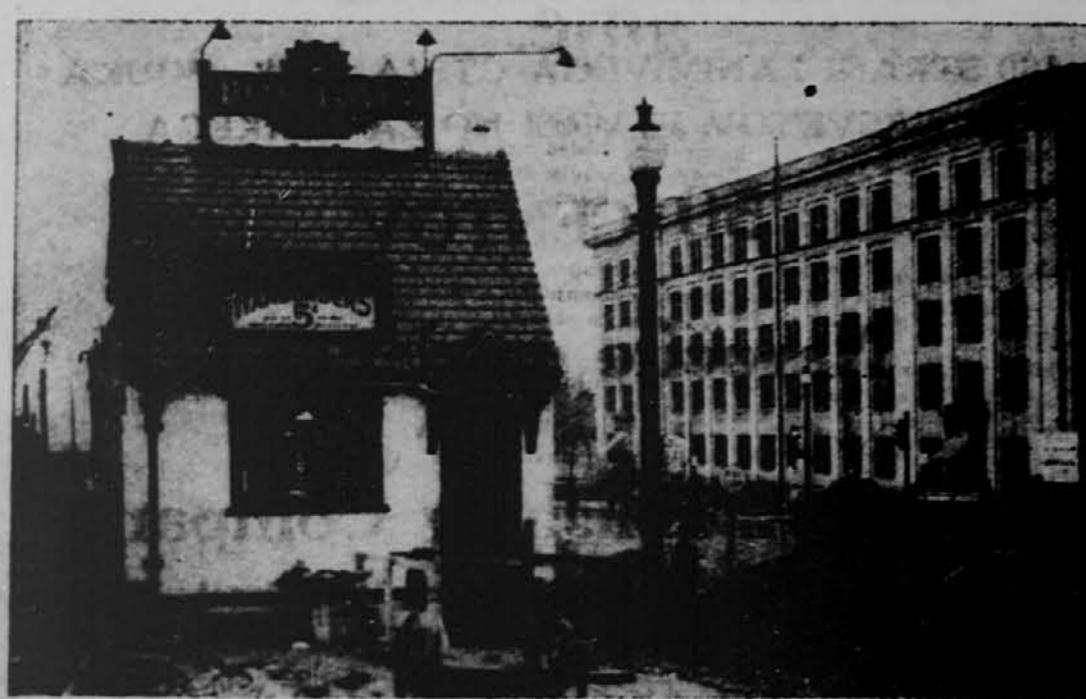
— Kako naj bi to zvedeli? Še nikoli nisem imel prilike govoriti o gimnaziji. Ravnaj se po meni. No torej, velja, Radoveden sem, kaj mislijo ljudje o meni; tu sem že letos doli, tebe, novodošlega, bo pa

tudi zanimalo kakšen vtip si napravil na nje. Zdaj se ločiva in ne bova se srečala, dokler nujne ne privede skupaj naključje, kar se bo gotovo zgodilo čez nekaj dni. In ko si bova predstavljeni, ne bova pokazala nobenih simpatij. Razumi me: vlijednost, prijaznost, in nič drugega. Ne bova se stajala. Tako si ohraniva prste roke.

— Toda to je neprijetno — je vprašal Massol. — Ah, sploh nič. Ne poznaš.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

ZVEZNA TISKARNA V WASHINGTONU

Desno na sliki je poslopje, v katerem je zvezna tiskarna. V njem se tiskajo znamke, bankovci in druge dragocene tiskovine.

Koncert Belleta

Pred šesti leti, bilo je na nedeljo 8. marca 1931, je naš domači talent, tenorist Louis Belle, pripeljal svoj lastni in prvi koncert v avditoriju Slovenskega Nar. Domu na St. Clair Ave. Po šestih letih zopet samostojno prihaja med nas. Njegov drugi koncert se vrsi v nedeljo 7. marca 1937 v Slovenskem Nar. Domu na St. Clair Ave. Cleveland, O.

Mr. Louis Belle-ta pozna vsa jugoslovanska javnost v Clevelandu in okolici. Poznajo ga naši ljudje po drugih slovenskih naselbinah v Ameriki. S slovensko pesmijo se bavi že preko devetnajst let: poje pri zboru, pri operah, na društvenih prireditvah, gostuje na oddih po drugih naselbinah, odziva se povabilu tem in onim skupinam, zapoje večkrat ob slovenskih urah na radio.

Drugi koncert tenorista L. Belle-ta bo gotovo zanimal in pritegnil k sebi ves jugoslovenski ljudi v Clevelandu in okolici.

Rezervirajte prvo nedeljo v marcu, da slišite slovensko pesem, kakor jo more in zna prednosti naš domači umetnik — Belle. Naša hvaležnost nam narekuje, da se odzovemo njegovemu povabilu, kakor se odzove on, kadar prav! Žal mi je za Hornggerja. A on je iti hotel. Prav! Žal mi je tudi zate, vkljub vsemu. Toda ti hodiš pota, ki se z mojim ne skladajo. Tudi prav! Ali eno si zapomni: Med twojih hišo in mojo, zdaj je mednju postavljenova lovška meja. Nobena pot ne drži tja, nobena sem. Ali pa bo začvrčalo. Tako! Zdaj bodi srečen!

Grof Egge je sedel na klop in iztegnil noge. Njegovi ohlapni rokavi pri srajci so opletali v vetru in rahlo so se gibale sive štrene njegove brade.

Zboleč resnobo je gledal Tasilo očeta. "Zavil si kamen na pot, kjer upam najti svojo srečo. Posledice te ure me bodo težko bremeni, če mi hočeš prepovedati tudi to pot do bratov in sestrov."

"Govoril sem razločno, in mislim, da si me razumel. Ali pa meniš, da ti žena ne bo draga dovolj in boč pogrešal brate in sestro?"

"Škoda, da Roberta ni tu! Zahvalil bi se ti za tvoje bratovske rahločutnosti."

"Da me Robert ne skrbi brez vzroka, vejam najbolje. A mislim tudi na ona dva. Vili in Kiti bosta mene in mojih bratovskih naslovov tem težje pogrešala, ker tudi očeta nimata."

"A tako? Na to eikaš! Za slovo bi rad pridigal nekoliko še o vzgoji! Da mislim preveč na svoje jelene in gamze, premalo na otroke! Morda imaš prav. In najboljši dokaz, kako slabo sem umel odgoviti svoje otroke, daješ v

V Walsenburg, Colo., je umrl 5. januarja daleč okrog znamenite rojakinje Mrs. J. M. Bayuk sopruga Mr. Martin Bayuka. Zapustila je žalujočega sopruha, sina in hčer, pet vnukov, sestro Mrs. M. M. Panian v Roundup Mont., in eno sestro v starem kraju na domu. Rojena je bila v Goriči vasi pri Ribnici. Pisala se je Pajnič. Bila je več let naročnica in zastopnica Glas Naroda.

Lepo božično darilo je dobil od govorjenja rojak Frank Sušnik v Milwaukee, Wis., zlati svobodo in prostost po 5 letih temnega zidovja državne jetnišnice. Sušnik je bil leta 1931 vsled znane avtomobilske nešreče, pri kateri sta bili nubi ove osebi, radi neprevidne vožnje obsojen na 5 — 10 let zapora, od katerega je zdaj polovico prestal, ostalo polovico pa mu je govorje zaradi vzornega zadržanja v ječi in prejšnje neomadeževanosti na priporočilo pomilostivenega odbora odpustil. Sušnik je bil izpuščen na svobodo 28. decembra.

Te dni je naglo umrl v Pueblo, Colo., Frank Adamič, star 66 let in rojen v Zlebiču pri Ribnici na Dolenskem. Dne 10. januarja prepoldne je še bil na seji društva, popoldne ob dveh je pa bil že mrtev.

88

"Oče!"

Molk je sledil tej besedi. Eden drugemu sta gledala v oči. Tasilo bled, grof Egge z rdečim obrazom in s stisnjanimi pestnimi.

Iz cretja je prinesel veter smejoče se glasove in žvenket dveh gorskih palic.

"Govori!" je pretrgal grof Egge molk. — "Vedno sem sicer tako živel samo lov, da se nisem utegnil kaj prida brigati za značaj svojih otrok, a toliko me vendar poznaš in veš, da se bom s teboj šalil. Sicer so me pa tvoje žaljive besede, ki si jih izgovoril, odvzete truda, da bi še kaj več opravičeval svojo izbiro."

Grof Egge se je zasmjal. In v hipu je ugasnila v njegovem obrazu vsaka sled razburjenja. "Konec!" Zamahnil je z roko po zraku.

"Delaj, kar se ti zljubi! Saj bi se res tudi moral čuditi, če bi se ti le enkrat iznevral svojem nagnjenjem navzdol." Grof Egge se je v obema rokama potegnil irbasti hlače više in pas.

"Kaj se stojiš? Dovoljenje imaš. Dal sem ga in ne bom oporekal. Že enkrat si spoznal, da prenagljene besede, tudi če se kesam, ne jemljam več nazaj. Žal mi je za Hornggerja. A on je iti hotel. Prav! Žal mi je tudi zate, vkljub vsemu. Toda ti hodiš pota, ki se z mojim ne skladajo. Tudi prav! Ali eno si zapomni: Med twojih hišo in mojo, zdaj je mednju postavljenova lovška meja. Nobena pot ne drži tja, nobena sem. Ali pa bo začvrčalo. Tako! Zdaj bodi srečen!"

Grof Egge je sedel na klop in iztegnil noge.

Njegovi ohlapni rokavi pri srajci so opletali v vetru in rahlo so se gibale sive štrene njegove brade.

Zboleč resnobo je gledal Tasilo očeta. "Zavil si kamen na pot, kjer upam najti svojo srečo. Posledice te ure me bodo težko bremeni, če mi hočeš prepovedati tudi to pot do bratov in sestrov."

"Govoril sem razločno, in mislim, da si me razumel. Ali pa meniš, da ti žena ne bo draga dovolj in boč pogrešal brate in sestro?"

"Škoda, da Roberta ni tu! Zahvalil bi se ti za tvoje bratovske rahločutnosti."

"Da me Robert ne skrbi brez vzroka, vejam najbolje. A mislim tudi na ona dva. Vili in Kiti bosta mene in mojih bratovskih naslovov tem težje pogrešala, ker tudi očeta nimata."

"A tako? Na to eikaš! Za slovo bi rad pridigal nekoliko še o vzgoji! Da mislim preveč na svoje jelene in gamze, premalo na otroke! Morda imaš prav. In najboljši dokaz, kako slabo sem umel odgoviti svoje otroke, daješ v

Valsenburg, Colo., je umrl 5. januarja daleč okrog znamenite rojakinje Mrs. J. M. Bayuk sopruga Mr. Martin Bayuka. Zapustila je žalujočega sopruha, sina in hčer, pet vnukov, sestro Mrs. M. M. Panian v Roundup Mont., in eno sestro v starem kraju na domu. Rojena je bila v Goriči vasi pri Ribnici. Pisala se je Pajnič. Bila je več let naročnica in zastopnica Glas Naroda.

Lepo božično darilo je dobil od govorjenja rojak Frank Sušnik v Milwaukee, Wis., zlati svobodo in prostost po 5 letih temnega zidovja državne jetnišnice. Sušnik je bil leta 1931 vsled znane avtomobilske nešreče, pri kateri sta bili nubi ove osebi, radi neprevidne vožnje obsojen na 5 — 10 let zapora, od katerega je zdaj polovico prestal, ostalo polovico pa mu je govorje zaradi vzornega zadržanja v ječi in prejšnje neomadeževanosti na priporočilo pomilostivenega odbora odpustil. Sušnik je bil izpuščen na svobodo 28. decembra.

Tudi prav! Ali eno si zapomni: Med twojih hišo in mojo, zdaj je mednju postavljenova lovška meja. Nobena pot ne drži tja, nobena sem. Ali pa bo začvrčalo. Tako! Zdaj bodi srečen!"

Grof Egge je sedel na klop in iztegnil noge.

Njegovi ohlapni rokavi pri srajci so opletali v vetru in rahlo so se gibale sive štrene njegove brade.

Zboleč resnobo je gledal Tasilo očeta. "Zavil si kamen na pot, kjer upam najti svojo srečo. Posledice te ure me bodo težko bremeni, če mi hočeš prepovedati tudi to pot do bratov in sestrov."

"Govoril sem razločno, in mislim, da si me razumel. Ali pa meniš, da ti žena ne bo draga dovolj in boč pogrešal brate in sestro?"

"Škoda, da Roberta ni tu! Zahvalil bi se ti za tvoje bratovske rahlo

